

Μοι κακοπαίνεται διότι δὲν ζῆ δὲ Πάτερ· ἰε-
 ρομοσ διατὰ νὰ ἐξακολουθήσω μετ' αὐτοῦ τὴν παρα-
 τῆ των δδόντων μετὰ τοὺς μοραχοὺς ἐγὼ δὲ εἰλά-
 στος θεός τοῦ Θεοῦ.

— Γυνή τις ἐδέετο καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν μεγάλη
 φωνῆ ἐπὶ τοῦ Ναοῦ ὑπὲρ τῆς υἱεὶς καὶ μακρο-
 βιότητος τοῦ ἀρχοντος Μαθῶν τοῦτο ὁ ἀρχων ἐκά-
 ρεν αὐτὴν καὶ τῆ· ἠρώτησε διατι ἐδέετο ὑπὲρ αὐτοῦ
 ὅτι δὲν εἶχεν ἀρομήν. — Κύριε, τῶ εἶπεν, ἡ γυνή.
 αἶται ὁ τρίτος ἀρχων, ὁ τῆ· Πατρίδα μου κυβερνῶν
 δὲ δὲ ὅτι ἐν καιρῶ τοῦ πρώτου ἀρχοντος εἶχα
 τρεῖς ἀγελάδας, ἐβίχθη δὲ νὰ δώσω τὴν μίαν, ἡ
 τῆς ἐξουσίας ἄνθρωποι ἔλαβον βιαιώς, διὰ τὴν
 αἰαν ἡτις ἐγένετο ὑπὲρ τῆς ἀρχοντείας του. Τὸ
 ἔργον μ' ἐλύπησε πολὺ, διὰ καὶ παρακλήσατο τὸν Θεὸν
 μετ' ἐκδικηθῆ καὶ νὰ μᾶ· ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τοιούτου
 ἀρχοντα. Ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τῆς δεησεως μου,
 κατέταξε, εἰς τὰς σκηνας τῶν δικαίων αὐτῶν, τὸν
 ἄλγος δὲ ὁ υἱὸς του· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀναβασιν καὶ
 σου εἰς τὴν ἀρχὴν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας, λόγω
 αἰστοσί, μοι ἀφῆρσαν καὶ δευτέραν ἀγελάδα. Προσε-
 ἔα πάλιν εἰς τὸν Κύριον, ἐδεήθη, καὶ ἐζήτησα τὴν
 ἰωριαν τὴν ὅποιαν ἔλαβεν ὁ πατήρ. Ὁ δίκαιος Θεὸς.
 τῆν εἰσήκουσε τῆς· δεησεως μου κατατάξας καὶ
 ἰων ἐν κόλπῳ Ἀβραάμ. Ἀνέβης δὲ εἰς τὴν Ἀρχὴν
 ἀρχων σήμερον. Μάθε δὲ ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ σου,
 ἄνθρωποι καὶ ὑπουργοὶ σου μοι ἀφῆρσαν, λόγω φό-
 καὶ τρίτην ἀγελάδα, ὥστε ἐμεῖνα μόνον μετ' ἑμὴν
 εἶχον τέσσαρας. Ζῆτε λοιπὸν, Κύριέ μου, ζῆτε
 βασιλευε εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, διὰ νὰ μὴ μοῦ ἀ-
 κωσινο οἱ ὑπουργοὶ τοῦ διαδόχου σου καὶ τὴν τελευ-
 τὴν ἀγελάδα μου τὴν μόνην ἐλπίδα τῆς πτωχῆς καὶ
 ὠπτης οἰκογενείας μου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι . . . — τίποτε δὲν δηλοῖ!

Θ. Γ. Ὁρφαρίδης.

ΔΕΚΑΗΕΝΘΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ἄφ' οὗ διὰ Β. Διατάγματος ἀναγνωσθέντος τὴν
 6ης μηνίου ἐκηρύχθη ἡ ἐναρξίς τῆς νέας Νομοθε-
 Σιᾶς Συνέδου, ἐγένετο κίνησις καὶ σπουδαρχία με-
 περὶ τῆς Προεδρίας τῆς Βουλῆς. Τὸ ὑπουρ-
 γεῖον ἔδον ὑποψήφιον. Οἱ δὲ ἐτεροφρονούντες
 εἰσαν καὶ ὑπεραπίσθησαν ὡς διάσσημον κατὰ
 τῆς καὶ ἱστορικὸν ἄνδρα τὸν Κ. Α. Μεταξᾶν, Πρέ-
 σβυτη Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ δόξα
 ὀνόματος, ἡ εὐγένεια τοῦ χαρακτήρος καὶ τὰ πολι-
 τικὰ ἔργα του ἀνδρὸς ἐδδον ἐλπίδας ἐπιτυχίας
 τοῦς κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἀντιπολιτευο-
 ῦν· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα, ἀφ' οὗ ἐταλαντεύθη

τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἀνέδειξε τῆ ἐπαύριον Πρόεδρον τὸν
 Γραμματεῖα τῆς Βουλῆς Κ. Ε. Παρίσην, λαβόντα 56
 ψήφους ἀντι τῶν 49 τοῦ Κ. Μεταξᾶ.

Γνωρίζοντες τὴν δραστηριότητα καὶ φιλοτιμίαν
 τοῦ Κ. Παρίση ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἐπιμεληθῆ παν-
 τοιοτρόπως νὰ δικαιώσῃ μὲν τὸν ζῆλον τῶν πολιτικῶν
 φίλων του, νὰ δυωπήσῃ δὲ χρόνου προϊόντος διὰ πα-
 τριωτικῶν πράξεων καὶ τοῦς ἀντιπαλαίαντας αὐτὸν
 ἐκ διαφορᾶς φρονημάτων συναδέλφους του. Ἡ ἀρχὴ
 τιμᾶ τὸν ἄνθρωπον οὐχὶ ὀλιγότερον πρῶτον ὁ ἄν-
 θρωπος τὴν ἀρχήν.

Ἀντιπρόεδροι δὲ ἐψηφίσθησαν τῆς μὲν Βουλῆς εἰ
 Κ. Χ. Χρηστόπουλος καὶ Δ. Ζῶτος, τῆς δὲ Γερουσίας
 οἱ Κ. Σ. Κηλογερόπουλος καὶ Α. Μοναρχίδης.

ΑΙΩΝ. — Κατακρίνει τὴν Κυβέρνησιν ὡς βου-
 λευομένην [δῆθε.] νὰ παρερμηνεύσῃ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ
 Συντάγματος· ἐπειτα ἀπαριθμεῖ ἐξ ὀνόματός τινος τῶν
 ψηφορρορησάντων κατὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ ὑπὲρ τοῦ
 Κ. Μεταξᾶ διὰ τῶν ἐξῆς.

« Φίλοι πιστοὶ τῆς πατρίδος Ζαήμεν, Π. Δελιγιάννη,
 Καλλιφρονᾶ, Πεβρωτῆ, Χρυσανθόπουλε, Βιλαέτη, Α.
 Χ. Ἀναργύρου, Ν. Χ. Ἀναργύρου, Δαμιανέ, Σαγρίδε,
 Δρόσε, Σταυρανέ Καπιτανάκη, Αὐγερινέ, Χουρμούζη,
 (ἐν ᾧ εὐρώσε ἐκεῖ καὶ κρινώσε) Μήττε, Δεμάθ, Δεμάθ,
 Κουμουνδουράκη, Πετρινέ, Δαγρέ, Προβιλέγιε, Κα-
 στιανᾶ, Κίμων καὶ λοιποὶ ἐκ τῶν 49 μαρτύρων τῆς
 τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος μὴ ἀμφιβάλλετε ὅτι ἐνετυ-
 πώτατε ἐξουτοῦ; τῆ 6 Νοεμβρίου εἰκόνα πατριωτι-
 σμοῦ καὶ γενναιότητος πολιτικῆς εἰς ὅλας τὰς ἐπερ-
 χομένας γενεάς. Ἀσπασθέντες ἀλλήλους τὸν ὑπὲρ πα-
 τρίδος ἀπατμόν μετὰ τὸς τῶτα διδακτικὰ μαθήματα
 ἐμμένετε, ὅποιοι ἐδειχθήτε, ἀτρόμητοι διὰ τὴν ἀγάπην
 καὶ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος. (1)

Σεῖς, δὲ Τσόκρη, Πούκουρα, καὶ λοιποὶ ἀ-
 πέλθετε εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον τὸ ἡσιομασμένον τῶ
 διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐκεῖ ἔσται πολὺς
 μετ' ὀλίγον ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ θρυγμὸς τῶν δδόντων
 ἡμῶν! ἐκεῖ ἐκρίνατε τὸν ἄξιον τοῦ ὀνόματος ἡμῶν
 τάρων! »

ΑΘΗΝΑ. — Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε πρὸ ἡμερῶν
 ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῶν τριῶν συμμάχων δυ-
 νάμεων ἐπὶ τοῦ σπουδαίου ζητήματος τῆς διαδοχῆς·

(1) Πόσα ὀνόματα βλέπομεν ἐνταῦθα τινάλλως
 ἀναγερόμενα, τὰ ὅποια ἤβελον διαπρέψῃ εἰς δια-
 γόρους βαθμοὺς τῆς διοικήσεως τῶν πραγμάτων!
 καθὼς ὁ ἄξιος ἐνδόξου πατὴρ καὶ πεπαιδευμένος
 καὶ συνετὸς Ζαήμεν, ὁ συμπολιτὴς τοῦ Ἀράτου
 καὶ νομικὸς Χρυσανθόπουλος, ἔμπειρος τῆς ὑπηρε-
 σίας Δελιγιάννης, ὁ εἰλικρινὴς καὶ γενναίουφρων
 Καλλιφρονᾶς, ὁ περίουτος καὶ λογικώτατος Δρό-
 σος, καὶ Δαμιανὸς ὁ ἀκατάπληκτος ῥήτωρ τῆς Βου-
 λῆς Χουρμούζη, ὁ πρῶν Ἐφέτης καὶ ἀγαθὸς Δε-
 μάθας καὶ λοιποὶ. Ἀλλ' ὁ εὐστοχος τοῦτε καὶ ἡ ἀγυθὴ
 καρδιά τοῦ Βασιλέως δὲν τὸς παραβλέπει ἴσως
 οὔτε σήμερον· διότι οἱ ἀκρογωνιαῖοι λίθοι ἔχουσιν
 ἐκ φύσεως προωρισμένην τὴν χρησίν των.